

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 172

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 martie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
316. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2	218. — Hotărâre privind acordarea unui ajutor	12	
317. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2	219. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului		
318. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2	Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2008 din Fondul		
		de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului	13–14	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE		
Decizia nr. 110 din 14 februarie 2008 privind excepția de		ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din		514. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind		
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005		extinderea aplicării metodei de depunere a declarațiilor		
privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea		fiscale prin mijloace electronice de transmitere la		
nr. 102/2006	3–4	distanță	15	
Decizia nr. 128 din 19 februarie 2008 referitoare la excepția de		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE		
neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 46 din		A ASIGURĂRILOR		
Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a		153. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de		
măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul		asigurare a Societății Comerciale „UNION FIRST		
procesului penal	5–6	INSURANCE BROKERS” — S.R.L.	15	
Decizia nr. 129 din 19 februarie 2008 referitoare la excepția de		154. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de		
neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din		asigurare a Societății Comerciale „LIDA BROKER DE		
Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	7–8	ASIGURARE” — S.R.L.	16	
Decizia nr. 130 din 19 februarie 2008 referitoare la excepția de		★		
neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (5) din		Rectificări		16
titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în				
domeniile proprietății și justiției, precum și unele				
măsuri adiacente	9–10			
Decizia nr. 153 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de				
neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea				
fondului funciar nr. 18/1991	10–12			

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Ovidiu Dranga se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Regatul Belgiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2008.
Nr. 316.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Mihnea Ioan Motoc se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar, șef al Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2008.
Nr. 317.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Teodor Baconschi se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Principatul Andorrei și Principatul Monaco.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 4 martie 2008.
Nr. 318.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 110 din 14 februarie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea nr. 102/2006

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltan	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal” Voluntari — S.R.L. în Dosarul nr. 4.029/301/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, cauză înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.616D/2007.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.618D/2007, 1.619D/2007, 1.620D/2007, 1.622D/2007, 1.623D/2007 și nr. 1.673D/2007 având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 1.616D/2007.

La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre părți și dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.618D/2007, 1.619D/2007, 1.620D/2007, 1.622D/2007, 1.623D/2007 și nr. 1.673D/2007 la Dosarul nr. 1.616D/2007.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării, întrucât dosarele au aceleași părți și același obiect.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 14 și ale art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.618D/2007, 1.619D/2007, 1.620D/2007, 1.622D/2007, 1.623D/2007 și nr. 1.673D/2007 la Dosarul nr. 1.616D/2007, care este primul înregistrat.

Primul-magistrat asistent referă că autorul excepției a formulat, în fiecare dosar, câte o cerere de amânare a cauzei la un alt termen de judecată, în vederea angajării unui apărător care să îndeplinească cerințele de reprezentare în fața Curții Constituționale.

Având cuvântul asupra cererilor formulate, reprezentantul Ministerului Public se opune amânării.

Curtea respinge cererile ca fiind neîntemeiate, având în vedere că autorul excepției a avut timp suficient în scopul pregătirii apărării, începând de la 14 noiembrie 2007, data

sesizării Curții Constituționale în vederea soluționării excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în cauzele conexe.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 10 septembrie 2007, 4 octombrie 2007, 11 octombrie 2007 și 1 noiembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 3.350/300/2007, 3.704/300/2007, 3.708/300/2007, 4.029/301/2007, 3.930/301/2007 și nr. 4.030/301/2007, și prin Încheierea din 23 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.164/300/2007, Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, respectiv, Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006. Excepția a fost ridicată de Societatea comercială „Salubritate, Apă și Canal” Voluntari — S.R.L. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unei sancțiuni contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, se susține că prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006, prin care s-a instituit obligația generală de obținere a licenței de traseu, încalcă dispozițiile art. 53 și ale art. 135 alin. (1) din Constituție, deoarece restrâng în mod nejustificat „exercitarea unui drept fundamental cu privire la libertatea economică”. Autorul excepției susține că, în cazul neadmiterii excepției, se va crea premisa încălcării art. 47, art. 49 și art. 50 din Constituție.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 102/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006, care au următorul cuprins: „*Art. 34. — (1) Transportul rutier public de persoane prin servicii regulate pe un traseu județean sau interjudețean se poate efectua de către operatorii de transport rutier numai pe baza licenței de traseu eliberate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, perioada de valabilitate a acesteia fiind limitată de perioada de valabilitate a programului de transport.*”

Autorul excepției, în esență, susține că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53 privind *restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 135 alin. (1) referitor la *economia României*, iar în situația respingerii excepției, susține că se va crea premisa încălcării art. 47, art. 49 și art. 50 din Constituție.

Examinând dispozițiile criticate în contextul întregului act normativ, Curtea Constituțională constată că scopul reglementării a fost organizarea și asigurarea desfășurării transporturilor rutiere în condiții de siguranță, de calitate și de protecția mediului. Având în vedere că activitatea de transport public rutier este de interes general, Curtea reține că legiuitorul a înțeles să reglementeze competența autorităților publice de resort, de a organiza serviciul regulat de persoane prin elaborarea programului de transport și prin acordarea licențelor

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal” Voluntari — S.R.L. în dosarele nr. 3.350/300/2007, nr. 3.704/300/2007, nr. 3.708/300/2007, nr. 4.029/301/2007, nr. 3.930/301/2007 și nr. 4.030/301/2007 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, și în Dosarul nr. 9.164/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

de transport acelor operatori ce îndeplinesc condiții de onorabilitate, capacitate financiară și competență profesională.

Față de acestea, Curtea reține că prin dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 102/2006, s-a instituit o garanție a siguranței transportului de interes public, or, în aceste condiții, prevederile criticate sunt în concordanță cu dispozițiilor art. 53 din Constituție. Textul criticat are ca obiectiv final siguranța transporturilor rutiere de interes public, și de aceea el se constituie ca o garanție a dreptului la viață și la integritate fizică, fiind în consens cu art. 1 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „*România este stat de drept [...] în care[...] drepturile și libertățile cetățenilor [...] reprezintă valori supreme [...]*”. Tocmai de aceea dispozițiile art. 53 alin. (1) din Constituție prevăd că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege, și numai dacă se impune, printre altele, pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

Curtea Constituțională reține, însă, că autorul excepției, în realitate, nu a invocat restrângerea unui drept sau a unei libertăți fundamentale, având în vedere că „libertatea economică” nu este consacrată prin Constituție ca fiind o libertate fundamentală. Aceasta este o valoare economică ce își extrage dinamismul din libertatea comerțului și din libera concurență.

Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005, în raport cu dispozițiile art. 135 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acestea nu aduc atingere libertății economice, principiilor economiei de piață, libertății comerțului și concurenței loiale. Legiuitorul a urmărit ca prin adoptarea dispozițiilor criticate să asigure condiții egale de desfășurare a activității operatorilor de transport rutier, care le oferă cadrul necesar concurenței loiale, în condiții de ordine și de siguranță.

Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 47 privind *nivelul de trai*, la art. 49 privind *protecția copiilor și a tinerilor* și la art. 50 privind *protecția persoanelor cu handicap* din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au relevanță în cauză.

Față de aceste considerente, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este nefondată, urmând să fie respinsă.

Prim-magistrat asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 19 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 46 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 46 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Dorel Cheche în Dosarul nr. 6.978/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției. Procedura este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, reiterând, pe larg, argumentele expuse în fața instanței de judecată. Depune la dosarul cauzei un set de acte.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.978/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 46 din Legea nr. 275/2006**, excepție invocată de Dorel Cheche.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin, în esență, următoarele:

— dispozițiile art. 36 încalcă prevederile art. 22, ale art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 108 alin. (2) din Constituție, deoarece „la data de 19 aprilie 2007, fiind în refuz de hrană, a fost supus la tortură fizică și psihică”;

— prevederile art. 46 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 28 și 51, întrucât „în cauză s-a făcut o aplicare necorespunzătoare a reglementărilor privind asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență”.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În acest sens, arată că dispozițiile art. 36 din Legea nr. 275/2006 reglementează măsurile ce se adoptă în situația în care un condamnat se află în refuz de hrană și aceste dispoziții nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. În ceea ce privește temeinicia excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 din Legea nr. 275/2006, consideră că aceasta este neîntemeiată, având în vedere că dispozițiile art. 51 alin. (3) din Constituție prevăd că exercitarea dreptului de petiționare este scutită de taxă, or textul de lege criticat vizează cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 și ale art. 46 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 36: „(1) *În situația în care o persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate refuză să primească hrana, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, la sesizarea directorului penitenciarului, are obligația să audieze de îndată persoana condamnată și să îi solicite o declarație scrisă pentru a cunoaște motivele care au determinat luarea acestei hotărâri. Dacă persoana condamnată refuză să dea declarație, se consemnează aceasta într-un proces-verbal întocmit de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.*

(2) *După audierea persoanei condamnate, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate*

dispune măsurile legale care se impun sau face propuneri în acest sens directorului penitenciarului.

(3) Directorul penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată care refuză să primească hrana să fie transferată în infirmeria penitenciarului, unde este ținută sub supravegherea atentă a personalului medical care asigură persoanei condamnate asistența medicală corespunzătoare astfel încât viața acesteia să nu fie pusă în pericol.

(4) Leșirea din refuzul de hrană se consemnează într-o declarație scrisă și semnată de persoana condamnată, dată în prezența judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.”;

— Art. 46: „(1) Pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, directorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile corespunzătoare pentru punerea la dispoziție persoanei condamnate a materialelor necesare, precum și pentru instalarea de cutii poștale în interiorul penitenciarului.

(2) Petițiile și corespondența sunt colectate de către personalul furnizorului de servicii poștale, căruia i se asigură accesul în interiorul penitenciarului.

(3) Personalul furnizorului de servicii poștale este însoțit în interiorul penitenciarului de o persoană anume desemnată de directorul penitenciarului.

(4) Răspunsul la petiții și corespondența adresată persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate se predau de îndată destinatarului, sub semnătură.

(5) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate. În cazul în care aceste persoane nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare prin cereri și sesizări adresate organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România și cele pentru exercitarea dreptului la corespondență cu familia, apărătorul și cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului sunt suportate de către administrația penitenciarului.”

Dispozițiile constituționale invocate sunt cele ale art. 22 privind Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 28 privind Secretul corespondenței, art. 51 privind Dreptul de

petiționare, ale art. 102 alin. (1) și (2) privind Rolul și structura Guvernului și ale art.108 alin.(2) privind Actele Guvernului.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Dispozițiile art. 36 din Legea nr. 275/2006 reglementează măsurile legale care se dispun de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate și de către directorul penitenciarului în situația declarării sau ieșirii din refuz de hrană a unei persoane condamnate la o pedeapsă privativă de libertate. Or, refuzul de hrană reprezintă o formă de protest la care persoana privată de libertate optează conform propriei ei voințe pentru soluționarea anumitor probleme, asumându-și urmările dăunătoare la care se expune. În plus, legea prevede anumite măsuri obligatorii în sarcina administrației penitenciarului în cazul declarării refuzului de hrană de către persoanele private de libertate, menite să asigure tocmai respectarea art. 22 din Constituție privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

În ceea ce privește critica referitoare la dispozițiile art. 46 din Legea nr. 275/2006 față de art. 51 din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută. Dispoziția legală criticată nu instituie taxe pentru exercitarea dreptului de petiționare, ci stabilește regula potrivit căreia cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, pentru procurarea de materiale destinate exercitării acestor drepturi, sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate. Însă, în situația în care persoanele supuse măsurilor privative de libertate nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare prin cereri și sesizări adresate organelor judiciare, instanțelor judecătorești sau organizațiilor internaționale a căror corespondență este acceptată ori recunoscută de România și cele pentru exercitarea dreptului la corespondență cu familia, apărătorul și cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului sunt suportate de către administrația penitenciarului.

În plus, autorul excepției invocă și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 28 privind Secretul corespondenței, art. 102 alin. (1) și (2) privind Rolul și structura Guvernului și art.108 alin. (2) privind Actele Guvernului. Curtea constată că textele din Constituție menționate nu sunt incidente în cauză, astfel că și sub acest aspect excepția urmează a fi respinsă.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit.A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 și art. 46 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Dorel Cheche în Dosarul nr. 6.978/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 129
din 19 februarie 2008referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990
privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.321/3/2003 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal răspunde pentru Societatea Comercială „Alcor Tex' 94” — S.R.L., avocat Doina Hairum, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției, prin care acesta solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât apărătorul său se află în imposibilitate de prezentare din motive medicale. În susținerea cererii nu s-au anexat documente doveditoare.

Reprezentantul Societății comerciale „Alcor Tex' 94” — S.R.L. solicită respingerea cererii privind acordarea unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public nu este de acord cu acordarea unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, respinge cererea autorului excepției, în temeiul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă potrivit căruia cererea pentru acordarea unui termen de judecată pentru lipsă de apărare trebuie temeinic motivată.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Face referire la jurisprudența Curții cu privire la prevederile criticate și arată că autorul a invocat, într-o altă cauză, o excepție de neconstituționalitate având un obiect identic, pe care Curtea a respins-o ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 10 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.321/3/2003, Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect o acțiune în anulare a hotărârii adunării generale a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate și favorizează subiectivismul, arbitrajul și lipsa de egalitate a părților în justiție. Consideră că dispozițiile criticate instituie un regim discriminatoriu în defavoarea părților litigante, creează instabilitate în cadrul activității unei societăți comerciale, determină o stare de nesiguranță a acționarilor în ceea ce privește funcționarea normală a unei societăți comerciale, prin aceea că orice hotărâre a adunării generale a acționarilor poate fi desființată oricând, pentru motive de nulitate absolută, cu consecința desființării actelor subsecvente acesteia. Susține că prevederile criticate blochează activitatea societăților comerciale și determină îngrădirea libertății economice.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 consacră regimul juridic al nulității absolute.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, care au următorul conținut: „(3) Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (2) și (3) relativ la accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 45 — Libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției, art. 146 lit. d) privind atribuțiile Curții Constituționale, art. 135 alin. (1) referitor la caracterul de piață al economiei României și alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale. Totodată, susține că textul de lege criticat este contrar și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 referitoare la dreptul la un recurs efectiv, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și ale art. 18 referitoare la restrângerile aduse drepturilor și libertăților din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare, între alte dispoziții constituționale, și la cele privind accesul liber la justiție, invocat în prezenta cauză, și cu o motivare similară.

Astfel, prin Decizia nr. 370 din 4 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 30 mai 2006, Curtea a respins excepția și a statuat că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, sunt în deplină conformitate cu art. 21 alin. (1) din Constituție, asigurând posibilitatea oricărei persoane interesate de a se adresa justiției atunci când se încalcă dispozițiile imperative ale legii.

De asemenea, Curtea observă că prevederile criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile constituționale referitoare la libertatea economică cuprinse în art. 45, precum și raportat la art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind caracterul de piață al economiei României, invocate în prezenta cauză, și cu o motivare similară.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steilmann Bukarest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.321/3/2003 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Astfel, atât în Decizia nr. 250 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 13 aprilie 2006, cât și în Decizia nr. 904 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2007, Curtea, respingând excepția, a statuat că nu poate fi primită susținerea autorului excepției potrivit căreia dispozițiile criticate blochează activitatea societăților comerciale, astfel încât acestea nu contravin prevederilor art. 45 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, de vreme ce legea prevede garanții procesuale de natură să evite introducerea șicanatorie a acțiunilor de anulare a hotărârilor adunărilor generale ale societăților comerciale.

Argumentele ce au stat la baza respingerii excepțiilor de neconstituționalitate, ca neîntemeiate, sunt valabile și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Se observă că autorul excepției invocă și încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 24 — Dreptul la apărare, art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 — Înfiptuirea justiției, art. 146 lit. d) privind atribuțiile Curții Constituționale, fără a arăta în ce constă contrarietatea dintre textul de lege criticat și dispozițiile din Constituție.

Curtea constată că prevederile de lege criticate, instituind o consacrare legală a regimului juridic al nulității absolute, prin legitimarea procesuală activă a oricărei persoane interesate de a ataca hotărârea adunării generale a acționarilor, atunci când prin aceasta se încalcă o dispoziție legală imperativă de interes public, nu contravin sub niciun aspect dispozițiilor constituționale invocate, acesta fiind regimul juridic de drept comun al nulității absolute. Pentru aceleași considerente, textul de lege criticat nu cuprinde prevederi de natură să aducă atingere dispozițiilor art. 20 din Constituția României raportat la art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și art. 18 referitor la restrângerile aduse drepturilor și libertăților din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 130
din 19 februarie 2008referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (5) din titlul XIII
al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției,
precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (5) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Fundația Obștea Sătească Belcești-Perești în Dosarul nr. 1.608/2007 (număr în format vechi 7.515/90/2006) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal răspund autorul excepției, Fundația Obștea Sătească Belcești-Perești, prin reprezentant legal Nicolae Pătroi, cu delegație la dosar, și părțile Obștea Pociovaliștea Novaci, prin reprezentant legal Ion Gomescu, cu delegație la dosar, Lucreția Popescu, personal. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției și partea Obștea Pociovaliștea Novaci solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Lucreția Popescu arată că a depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât textul de lege criticat nu înlătură discutarea, în contradictoriu, a raportului de expertiză, conform dreptului comun.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.608/2007 (număr în format vechi 7.515/90/2006), **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (5) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.** Excepția a fost ridicată de Fundația Obștea Sătească Belcești-Perești într-o cauză având ca obiect reconstituirea dreptului de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că singura condiție impusă de lege cu privire la expertiza extrajudiciară este ca expertul să fie autorizat de Ministerul Justiției. Susține că atât imposibilitatea obiectivă în care sunt puse părțile de a se apăra împotriva unui raport de expertiză extrajudiciară, cât și lipsa unui temei de drept care să poată fi invocat pentru a aplica, prin analogie, regulile procedurale prevăzute de art. 201—214 din Codul de procedură civilă determină contrarietatea textului de lege criticat cu dispozițiile constituționale ale art. 24 și ale art. 21 alin. (3).

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că

textul de lege criticat conferă expertizei extrajudiciare prezentate de părți valoarea probantă egală cu expertizele ordonate de instanța de judecată, cu condiția efectuării lor de către experți autorizați, fără a nega părților dreptul de a apela la regimul de drept comun prevăzut de legea procedurală în privința discutării în contradictoriu a acestei probe.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (5) din titlul XIII — *Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare* — al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, care au următorul conținut: „*Expertizele extrajudiciare prezentate de către părți în cadrul proceselor funciare au aceeași valoare probantă ca și expertizele ordonate de către instanța de judecată, cu condiția ca acestea să fie efectuate de către experți autorizați de către Ministerul Justiției.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat conferă expertizelor extrajudiciare valoare probantă egală cu expertizele judiciare, cu condiția efectuării acestora de către experți autorizați de Ministerul Justiției.

Curtea observă că, potrivit Codului de procedură civilă, în mod similar, expertiza judiciară se efectuează de către experți aflați pe lista întocmită și comunicată instanțelor de către biroul local de expertiză, cuprinzând persoanele înscrise în evidența celor autorizate, potrivit legii, să efectueze expertize judiciare. Ca atare, textul de lege criticat, stabilind valoare probantă egală expertizelor extrajudiciare efectuate de către experți autorizați de Ministerul Justiției cu cea a expertizelor ordonate de către instanța de judecată, nu înlătură discutarea, în contradictoriu, a conținutului raportului de expertiză extrajudiciară potrivit regulilor de drept comun prevăzute de art. 201—214 din Codul de procedură civilă. Astfel, partea căreia îi este opusă o expertiză extrajudiciară poate să formuleze obiecțiuni și, de asemenea, poate să solicite efectuarea unei cotraexpertize pentru a combate raportul de expertiză extrajudiciară.

De asemenea, Curtea reține că părțile dispun de aceleași mijloace pentru a-și susține cauza, dreptul la un proces echitabil nefiind încălcat.

Totodată, reglementarea privind citarea părților, din art. 208 alin. 1 din Codul de procedură civilă, constituie o garanție a

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

dreptului la apărare al părților. Dreptul la apărare nu este restrâns de prevederile supuse controlului de constituționalitate, acesta exercitându-se neîngrădit, sub protecția garanțiilor procedurale, în cadrul procesului declanșat.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (5) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Fundația Obștea Sătească Belcești-Perești în Dosarul nr. 1.608/2007 (număr în format vechi 7.515/90/2006) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 153 din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Timiș — Secția civilă în dosarele nr. 684/295/2007, nr. 639/295/2007, nr. 796/295/2007, nr. 419/295/2007, nr. 422/295/2007, nr. 6.216/325/2007, nr. 394/220/2007 și nr. 12.314/325/2006.

Cauzele au fost înregistrate la Curtea Constituțională cu nr. 1.633D/2007, nr. 1.634D/2007, nr. 1.635D/2007, nr. 1.636D/2007, nr. 1.800D/2007, nr. 1.850D/2007, nr. 1.856D/2007 și nr. 10D/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele menționate au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 10D/2008, nr. 1.856D/2007, nr. 1.850D/2007, nr. 1.800D/2007, nr. 1.636D/2007, nr. 1.635D/2007 și nr. 1.634D/2007 la Dosarul nr. 1.633D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate ca fiind încălcate. Invocă, de asemenea, Decizia Curții Constituționale nr. 1.002 din 6 noiembrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 noiembrie 2007, 28 noiembrie 2007, 5 decembrie 2007 și 12 decembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 684/295/2007, nr. 639/295/2007, nr. 796/295/2007, nr. 419/295/2007, nr. 422/295/2007, nr. 6.216/325/2007, nr. 394/220/2007 și nr. 12.314/325/2006, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției, având un conținut identic, Tribunalul Timiș — Secția civilă arată că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) care consacră principiul nediscriminării, art. 21 privind liberul acces la justiție și ale art. 44 referitoare la garantarea proprietății private. Astfel, în primul rând, beneficiul legii reparatorii este subsumat întrunirii condiției cetățeniei române pentru persoana îndreptățită să solicite reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafețele de terenuri agricole sau terenuri cu destinație forestieră, contravenind în această manieră principiului nediscriminării consacrat de Legea fundamentală. În al doilea rând, dreptul subiectiv conferit de legea reparatorie specială se cere a fi valorificat într-un termen substanțial a cărui expirare atrage inevitabil sancțiunea

decăderii, deci face imposibilă realizarea dreptului pretins. Or, în condițiile în care termenul pentru declanșarea procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate a expirat în anul 2005, foștii proprietari de terenuri, în prezent cetățeni străini, nu mai pot beneficia de reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor de care au fost spoliați în perioada comunistă, împrejurare ce determină, în opinia instanței, încălcarea principiului constituțional referitor la garantarea proprietății private.

În al treilea rând, în ceea ce îi privește pe moștenitorii legali ai foștilor proprietari, instanța apreciază că, în cazul lor, nu pot fi aplicabile concluziile Deciziei nr. 408/2004 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.054 din 15 noiembrie 2004, prin care Curtea Constituțională a reținut că voința legiuitorului constituțional, potrivit căreia cetățenii străini și apatrizi pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor prin moștenire legală, nu permite decât o interpretare univocă, norma fiind de imediată aplicare, respectiv numai pentru situațiile în care succesiunea în legătură cu care se exercită calitatea de moștenitori legali s-a deschis după intrarea în vigoare a Constituției revizuite. O astfel de interpretare a Constituției încalcă principiul constituțional al liberului acces la justiție, întrucât condiționează posibilitatea de a accede la beneficiul legii reparatorii de un fapt juridic — decesul autorului petiționarului.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 48 din Legea nr. 18/1991 creează o situație discriminatorie între persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate, în condițiile legii fondului funciar și cele îndreptățite la retrocedarea imobilelor ce fac obiectul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Astfel, dacă în cazul Legii nr. 10/2001, cetățenii străini și apatrizii pot dobândi un drept special de folosință asupra imobilelor, care, după redobândirea cetățeniei române, se poate transforma în drept de proprietate, în domeniul de aplicare a Legii nr. 18/1991, cetățenii străini sau apatrizi — foști proprietari ai terenurilor solicitate sau moștenitori ai acestora nu dobândesc nimic. Mai mult, dacă imobilele care fac obiectul de reglementare al Legii nr. 10/2001 au fost preluate fără titlu valabil, persoanele îndreptățite, indiferent de cetățenie, își păstrează calitatea de proprietar avută în momentul preluării.

Această discriminare între categoriile de cetățeni care își întemeiază pretențiile pe dispozițiile celor două legi reparatorii, ambele având o ipoteză comună — deposedarea abuzivă de proprietatea imobiliară în regimul comunist, nu își poate găsi fundamentare și justificare în nicio prevedere legală internă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 48 din Legea nr. 18/1991, republicată, sunt constituționale, fiind în deplină concordanță cu textele din Constituție invocate ca fiind încălcate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991,

republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul cuprins: „*Cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară, pot face cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafețele de terenuri agricole sau terenuri cu destinație forestieră, prevăzute la art. 45, care le-au aparținut în proprietate, dar numai până la limita prevăzută la art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, de familie, pentru terenurile agricole, și nu mai mult de 30 ha de familie, pentru terenurile cu destinație forestieră, în termenul, cu procedura și în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3)—(9).*”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la „*Egalitatea în drepturi*”, ale art. 21 privind „*Accesul liber la justiție*” și ale art. 44, care dispune cu privire la *Dreptul de proprietate privată*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că prin Decizia nr. 1.002 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 48 din Legea nr. 18/1991, republicată, în cauze în care același autor — Tribunalul Timiș — Secția civilă —, a ridicat aceeași excepție, cu o motivare identică celei din prezentul dosar și prin raportare la aceleași texte din Constituție. Prin acea decizie, cu majoritate de voturi, respingând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea, făcând trimitere la Decizia sa nr. 630 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 1 august 2007, a reținut următoarele: dispozițiile Legii nr. 18/1991 au ca scop reconstituirea dreptului de proprietate sau constituirea acestuia, în favoarea foștilor cooperatori, a moștenitorilor acestora și a altor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari asupra terenurilor care constituie fondul funciar al României. Dreptul de proprietate al acestor persoane este reconstituit sau, după caz, constituit, în temeiul și în condițiile legii. În acest context, legea prevede categoriile de persoane îndreptățite a formula cererile de reconstituire a dreptului de proprietate, dispozițiile art. 48 stabilind posibilitatea de a solicita reconstituirea și pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și pentru foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară. Așadar, având în vedere obiectul de reglementare al legii — proprietatea funciară — și scopul declarat al acesteia — retrocedarea către foștii proprietari sau moștenitorii acestora a dreptului de proprietate asupra terenurilor preluate de cooperativele agricole de producție sau de către stat —, reglementarea condițiilor în care operează această retrocedare, inclusiv sub aspectul persoanelor îndreptățite, constituie opțiunea legiuitorului, condiționarea exercitării dreptului de a formula cerere de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor de calitatea de cetățean român reprezentând o astfel de opțiune, care este pe deplin constituțională.

Astfel, dispozițiile art. 44 alin. (2) teza a doua din Constituție, deși nu mai prevăd *in terminis* interdicția dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, nu o înlătură, ci doar precizează cazurile și condițiile în care aceștia pot dobândi un asemenea drept, restrângând astfel sfera de aplicare a acestei incapacități speciale.

Potrivit normei constituționale, una dintre modalitățile de dobândire a dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini sau apatrizi este moștenirea legală, ceea ce presupune că aceștia, după anul 2003, pot dobândi terenuri în condițiile dreptului comun (art. 650 și următoarele din Codul civil), Legea nr. 18/1991, republicată, fiind o lege specială care are ca destinatari doar pe cetățenii români.

Pe de altă parte, legea are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari. Prin urmare, nu se pot invoca, în aplicarea prevederilor Legii nr. 18/1991,

garantarea și ocrotirea constituțională a dreptului de proprietate în persoana reclamanților, câtă vreme aceștia nu sunt titulari ai acestui drept ce urmează a se naște ulterior.

Considerentele care au justificat adoptarea acestei soluții își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât se impune menținerea ei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Timiș — Secția civilă în dosarele nr. 684/295/2007, nr. 639/295/2007, nr. 796/295/2007, nr. 419/295/2007, nr. 422/295/2007, nr. 6.216/325/2007, nr. 394/220/2007 și nr. 12.314/325/2006.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind acordarea unui ajutor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2003 privind trimiterea bolnavilor pentru tratament în străinătate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 119/2003, al art. 5 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 374/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unui ajutor în sumă de 120.000 euro pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate pacientei Mark-Wart Mihaela Claudia, în vârstă de 22 de ani, din municipiul București, bd. Iuliu Maniu nr. 69, bl. 5P, sc. 6, et. 2, ap. 216, sectorul 6.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se suportă din bugetul de stat, după cum urmează:

— Ministerul Sănătății Publice va aloca suma de 40.000 euro;

— Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse va aloca suma de 80.000 euro.

(3) Ajutorul se acordă în lei și se suportă atât din bugetul Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate Publică a Municipiului București, cât și din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin Direcția de Muncă și

Protecție Socială a Municipiului București, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României din ziua lucrătoare precedentă efectuării deschiderii de credite bugetare.

(4) Suma aprobată din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate va fi transferată de către Direcția de Muncă și Protecție Socială a Municipiului București către Autoritatea de Sănătate Publică a Municipiului București, la solicitarea acesteia.

Art. 2. — Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate revin Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate Publică a Municipiului București, care va efectua plata și va certifica documentele financiar-contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2008
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 „Alte cheltuieli”, alineatul 59.12 „Susținerea cultelor”, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2008, cu suma de 19.700 mii lei, pentru construirea și repararea unor lăcașuri de cult, pentru achiziționarea de imobile necesare desfășurării activității unităților de cult, cheltuieli de întreținere și funcționare, pentru susținerea activității de asistență socială și pentru restaurarea bunurilor din patrimoniul cultural național mobil aparținând

cultelor religioase recunoscute din România, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Economiei și Finanțelor este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2008.

Art. 3. — Ministerul Culturii și Cultelor și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 5 martie 2008.
Nr. 219.

ANEXĂ

LISTA
unităților de cult care vor beneficia de fonduri de la bugetul de stat

Nr. crt.	Unitatea de cult	Județul	Eparhia	Suma alocată — mii lei —
1.	Biserica Ortodoxă Română din Bruxelles, Parohia „Sf. Nicolae”	—	Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române	2.000
2.	Parohia „Sf. Nicolae” — Amzei	București	Arhiepiscopia Bucureștilor	300
3.	Centrul Eparhial Romano-Catolic București	București	Arhiepiscopia Romano-Catolică București	1.000
4.	Biserica „Adormirea Maicii Domnului” Bărbulețu	Dâmbovița	Arhiepiscopia Târgoviștei	500
5.	Centrul Eparhial Craiova	Dolj	Arhiepiscopia Craiovei	700
6.	Mănăstirea Miclăușeni	Iași	Arhiepiscopia Iașilor	500
7.	Parohia Greco-Catolică „Adormirea Maicii Domnului” Reghin	Mureș	Arhiepiscopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Blaj	1.000
8.	Mănăstirea Durău	Neamț	Arhiepiscopia Iașilor	500
9.	Centrul Eparhial Slatina, reședința episcopală	Olt	Episcopia Râmnicului	500
10.	Centrul Eparhial Râmnicu Vâlcea	Vâlcea	Episcopia Râmnicului	200
11.	Mănăstirea Cozia	Vâlcea	Episcopia Râmnicului	200
12.	Biserica „Sfântul Iulian din Tars”, campusul Tudor Vladimirescu, municipiul Iași	Iași	Arhiepiscopia Iașilor	100
13.	Mănăstirea Nucet	Dâmbovița	Arhiepiscopia Târgoviștei	100

Nr. crt.	Unitatea de cult	Județul	Eparhia	Suma alocată — mii lei —
14.	Mănăstirea Cernica, orașul Pantelimon	Ilfov	Arhiepiscopia Bucureștilor	100
15.	Parohia Jelaboi, Biserica cu Hramul „Adormirea Maicii Domnului” Focșani	Vrancea	Episcopia Buzăului și Vrancei	100
16.	Parohia Biserica Albă, Calea Victoriei nr. 110, sectorul 1, București	București	Arhiepiscopia Bucureștilor	100
17.	Mănăstirea Radu Vodă, sectorul 4, București — reabilitare	București	Arhiepiscopia Bucureștilor	100
18.	Centrul Eparhial Iași	Iași	Mitropolia Moldovei și Bucovinei	500
19.	Catedrala Episcopală „Sf. Treime”, municipiul Baia Mare	Maramureș	Episcopia Ortodoxă a Maramureșului și Sătmarului	100
20.	Parohia Ghermănești, comuna Snagov	Ilfov	Arhiepiscopia Bucureștilor	100
21.	Parohia Reformată Ighiu	Alba	Eparhia Reformată Cluj	50
22.	Parohia Reformată Oradea Velența	Bihor	Eparhia Reformată Piatra Craiului	40
23.	Parohia Romano-Catolică Leghia	Cluj	Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia	30
24.	Parohia Romano-Catolică Calvaria	Cluj	Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia	50
25.	Parohia Reformată Cluj-Napoca XI	Cluj	Eparhia Reformată Cluj	130
26.	Parohia Reformată Cluj-Napoca II	Cluj	Eparhia Reformată Cluj	100
27.	Parohia Reformată Zagon	Covasna	Eparhia Reformată Cluj	100
28.	Parohia Romano-Catolică Gheorgheni	Harghita	Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia	150
29.	Parohia Unitariană Miercurea Nirajului	Mureș	Episcopia Unitariană Cluj	150
30.	Parohia Reformată Boghiș	Sălaj	Eparhia Reformată Piatra Craiului	100
31.	Parohia Romano-Catolică Șimleul Silvaniei	Sălaj	Episcopia Romano-Catolică Oradea	50
32.	Parohia Reformată Crasna	Sălaj	Eparhia Reformată Piatra Craiului	50
33.	Catedrala „Sf. Împărați” Urziceni	Ialomița	Episcopia Sloboziei și Călărașilor	50
34.	Parohia Hârșova 1	Constanța	Arhiepiscopia Tomisului	50
35.	Parohia Hârșova 2	Constanța	Arhiepiscopia Tomisului	50
36.	Biserica din Ațel	Sibiu	Arhiepiscopia Sibiului	175
37.	Parohia Sibiu Ștrand	Sibiu	Arhiepiscopia Sibiului	25
38.	Catedrala Patriarhală-Veche din București	—	Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române	2.000
39.	Palatul Patriarhal din București	—	Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române	2.000
40.	Parohia „Nașterea Maicii Domnului” Grui Sohodol, Baia de Fier	Gorj	Arhiepiscopia Craiovei	200
41.	Mănăstirea Cheia	Prahova	Arhiepiscopia Bucureștilor	500
42.	Parohia „Sf. Apostoli” Sodomeni, Pașcani	Iași	Arhiepiscopia Iașilor	50
43.	Centrul Eparhial Ortodox Roma, Italia	—	Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române	4.500
44.	Biserica „Sf. Dumitru” Coțofenești, Vărbilău	Prahova	Arhiepiscopia Bucureștilor	200
45.	Biserica „Sf. Vasile” Ploiești	Prahova	Arhiepiscopia Bucureștilor	200
	TOTAL:			19.700

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR

ORDIN

privind extinderea aplicării metodei de depunere a declarațiilor fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță

Având în vedere prevederile art. 83 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Plătitorii de impozite, taxe și contribuții din raza teritorială a județelor Alba, Botoșani, Buzău, Covasna, Giurgiu, Maramureș, Satu Mare, Sălaj, Suceava, Tulcea, cu excepția contribuabililor mari aflați în administrarea Direcției generale de administrare a marilor contribuabili și a sediilor secundare ale acestora, pot depune declarațiile fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, în conformitate cu dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.210/2006 privind depunerea declarațiilor fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor și Direcția generală de tehnologia informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice ale județelor Alba, Botoșani, Buzău, Covasna, Giurgiu, Maramureș, Satu Mare, Sălaj, Suceava și Tulcea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Orlando Teodorovici,
secretar de stat

București, 22 februarie 2008.
Nr. 514.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „UNION FIRST INSURANCE BROKERS” — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 12 februarie 2008, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „UNION FIRST INSURANCE BROKERS” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „UNION FIRST INSURANCE BROKERS” — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Neagoe Vodă nr. 9, bl. 8/3, sc. 3, et. 1, ap. 36, sectorul 1, nr. de ordine în registrul comerțului J40/6349/22.07.2002, cod unic de înregistrare 14767586/23.07.2002, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 27 februarie 2008.
Nr. 153.

DECIZIE
privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale
„LIDA BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 12 februarie 2008, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „LIDA BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „LIDA BROKER DE ASIGURARE” — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Căpâlna nr. 24, bl. 15L, sc. 1, et. 4, ap. 17, sectorul 1, nr. de ordine în registrul comerțului J40/522/18.01.2008, cod unic de înregistrare 23068650/18.01.2008, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Angela Toncescu

București, 27 februarie 2008.
 Nr. 154.

★
 RECTIFICĂRI

În anexa nr. 1 la Ordinul ministrului justiției nr. 3.181/C/2007 privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 10 decembrie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la nr. 4, în loc de: „Boico Ion, fiul lui Iurie și Anca (fiica lui Ivan, născut la 15 august 1936 în Hoginești), născut la data de 11 decembrie 1986 în localitatea Hoginești, raionul Călărași, Republica Moldova, cu domiciliul în Republica Moldova, Călărași, Hoginești. (1211RD/2007)” se va citi: „Boico Ion, fiul lui Iurie și Anca (fiica lui Ivan, născut la 15 august 1936 în Hoginești), născut la data de 11 decembrie 1985 în localitatea Hoginești, raionul Călărași, Republica Moldova, cu domiciliul în Republica Moldova, Călărași, Hoginești. (1211RD/2007)”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

